

आलेख्योपिअं विअ खणमेत्तं तत्थ संट्ठिअं मुअसण्णं ॥'

अथोग्रता—

शौर्यापराधादिभवं भवेच्चण्डत्वमुग्रता ।

तत्र खेदशिरःकम्पतर्जनाताडनादयः ॥ १४९ ॥

यथा—

‘प्रणयिसखीसलीलपरिहासरसाधिगतै-

र्ललितशिरीषपुष्पहननैरपि ताम्यति यत् ।

वपुषि वधाय तत्र तव शस्त्रमुपक्षिपतः

पततु शिरस्यकाण्डयमदण्ड इवैष भुजः ॥’

अथ मोहः—

मोहो विचित्ता भीतिदुःखावेगानुचिन्तनैः ।

मूर्च्छनाज्ञानपतनभ्रमणादर्शनादिकृत् ॥ १५० ॥

यथा—

‘तीव्राभिषङ्गप्रभवेण वृत्तिं मोहेन संस्तम्भयतेन्द्रियाणाम् ।

इति । ‘केवलं तद्युवयुगलमन्योन्यं निहितसजलमन्थरदृष्टि । आलेख्यापितमिव क्षणमात्रं तत्र संस्थितं मुक्तसङ्गम् ॥’ इति संस्कृतम् । णवरिअशब्दः केवलार्थे देशी ॥ चण्डत्वमत्यन्तासहिष्णुत्वम् । प्रणयिनी या सखी तस्याः परिहासरसेनाधिगतैः प्राप्तैः । अकाण्डयमदण्ड इति । अकालयमदण्ड इत्यर्थः । अत्र मालती-शरीरे शस्त्रप्रहारं कुर्वतोऽघोरघटस्थापराधेन माधवस्य चण्डत्वमेतादृशोक्त्या व्यज्यते ॥ चित्तस्य निमीलनत्वं विचित्ता । सुषुप्तिवारणाय—भीतीति । आवेगः संभ्रमः । अनुचिन्तनमत्यन्तचिन्ता । अदर्शनमज्ञानम् ॥ अभिषङ्गः

लगणाष्टकेनार्थं स्यात् । तत्तुल्यमग्रिमदलं भवति चतुःषष्टिमात्रकशरीरमिदम् ॥’ इति दामोदरमिश्राः ॥

१. उग्रतेति । अधिक्षेपापमानादिप्रभवा किमस्य करोमीत्याद्याकारा चित्तवृत्तिरुग्रता । यदाहुः—‘नृपापराधोऽसद्बोधकीर्तनं चोरधारणम् । विभावाः स्युरथो बन्धो वधस्ताडनं भर्त्सने ॥ एते यत्रानुभावास्तदौघ्यं निर्देयतात्मकम् ॥’

२. मोह इति । भयवियोगादिप्रयोज्या वस्तुतत्त्वानवधारिणी चित्तवृत्तिर्मोहः । ‘अवस्थान्तरश्वलिता चित्तवृत्तिः’ इति तु नव्याः ॥

१. ‘अथोग्रता’ इति नास्ति ग-पुस्तके. २. इतोऽग्रे ‘शौर्यादिना यच्चण्डत्वमुग्रता । तत्र खेदशिरः-कम्पाद्यनुभावा भवन्ति ।’ इत्यधिकं ग-पुस्तके. ३. ‘देहेन्द्रियगतिस्तन्मशून्यताद्यनुभावकृत् । शोकादिना चित्तविक्षेपो मोह इन्द्रियस्तन्माद्यनुभावकृत् ।’ इति ग.